

valget meente om denne Sag; det kunde jeg omtrent slutte mig til iforveien; jeg kunde derimod ønske at vide, hvad den ærede Minister meente om Sagen, og det har jeg idag faaet at vide af den Erklæring, som han har givet. Jeg skal forøvrigt bemærke, at, uagtet jeg ikke har henvendt mig til den ærede Minister om dette bestemte Forslag, har jeg dog ikke undladt at gjøre ham bekendt med, at jeg agtede at stille et Forslag i denne Retning; jeg nævner dette, kun fordi der fra den ærede Drøfserers Side saldt en Uttring, som lod formode, at jeg aldeles havde forsømt dette.

Naar den ærede Drøfser har sagt, at han ikke troede, at det var meent alvorligt med dette Forslag, da har jeg vel ikke, uagtet alle de forstrækkelig mange, overordentlig gunstige Udtalelser, der ere komne frem her i Thinget til Fordeel for Skolelærernes Løns Forbedring, havt det Haab, eller troet, at det vilde blive til Alvor, at man vedtog det, men paa den anden Side er det virkelig min Alvor, at der bør gjøres Noget for Sagen, og at man ikke bør lade nogen Rigsdag gaae forbi, uden at denne Sag bliver alvorligt omtalt, og det er det, jeg for min Part her har gjort; jeg har med fuldkommen Alvor bragt Sagen for, der har i saa Henseende slet ikke været noget Letfindigt fra min Side. Forøvrigt kan Enhver vistnok af Forslaget see, at det tyder hen paa, at det skulde være fra Regjeringens Side den egentlige Ordning skulde foretages, idet der nemlig staaer deri, at det skal være efter Regler, som bifaldes af Rigsdagen. Nu er det aabenbart, at, naar jeg ikke har foreslaaet disse Regler — og det kunde jo ikke, under Finanslovens Behandling, gaae an vidtløstigt at udvikle slige Regler —, saa maatte dette blive gjort fra Regjeringens Side paa et senere Stadium. Jeg troer ogsaa, at Regjeringen alene er istand til at gjøre Forslag til saadanne Regler, som virkelig i det Hele taget kunne fyldestgjøre det Formaal, som var ønskeligt at naae. Efterat den ærede Minister har udtalt, at han vil gjøre ved Sagen det, han kan, skal jeg erklære, at jeg tager dette Forslag tilbage, idet jeg antager, at der saa er vundet Noget for Sagen selv (Stemmer: Nei!) — Ja, jeg sætter i saa Fald mere Lid

til den ærede Ministers Udsagn end de andre Herrer. Jeg antager, at der er vundet Noget for Sagen ved det Tilfagn, han har givet, om at ville fremme den paa den Maade, han vil være istand til. Det er mig ikke om at gjøre at faae mit Forslag vedtaget, men at faae tilvejebragt en Forbedring i Skolelærernes Kaar, og, naar dette Løves iværksat ved Ministeren, er dette mig det Kjæreste; thi det er naturligtvis ham, der bedst er istand til at gjøre det paa den retteste Maade, og ham, der bedst er istand til at sætte det igjennem. Jeg skal altsaa, som sagt, tage Forslaget tilbage, men protesterer kun endnu engang imod, at det ikke skulde være alvorligt meent fra min Side.

Ommeldte Forslag, som ikke blev optaget af Noget, var saaledes bortfaldet.

Formanden: Idet jeg giver Ordet til den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein), skal jeg blot bemærke, at det er en Selsfølge, at der ikke kan forhandles om det Forslag, der nu er bortfaldet.

Tutein: Det var heller ikke med Hensyn dertil, jeg ønskede Ordet; jeg vilde kun fremkomme med den personlige Bemærkning, at naar den ærede Forslagsstiller har sagt, at jeg skulde have udtalt, at det Forslag, han havde stillet, var grundlovstridigt, maa han have misforstaaet mig. Jeg har kun villet antyde, at han vistnok ifølge den Praxis, som hidtil har fundet Sted, var berettiget dertil, men jeg antager, at denne Praxis var begrundet i en urigtig Forstaaelse af Grundloven. Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2 Valgkreds (Tschering) har meent, at alle Bevillinger i Finansloven burde fremkomme ved en Overenskomst mellem Regjeringen og Rigsdagen, da er jeg fuldkommen enig med ham deri, og, naar han har sagt, at det, som her maatte blive foreslaaet, allerede maatte være iagttaget af Regjeringen, førend den giver sit Samtykke, for at den kan bevare en saadan Indflydelse paa Lovgivningen, saa maa jeg ogsaa heri være enig med ham; men jeg antager, at den enkelte Ministers Ikkeindsættelse mod et saadant For-